

Medundertegnede Ni m e s t a b finder derimod, at det vilde være aldeles uforvarligt og i bestemt Strid med de ved tidligere Leiligheder fulgte Regler, om Thinget vilde forlæste dette Valg. Den af Flertallet opstillede „Række af grove Tilfældestelser og ligefremme Brud paa Valglovens Forskrifter“ opløser sig, nærmere beset, til en enkelt — endda omtvistelig — Fravigelse fra Valgloven, med Hensyn til hvilken det derhos er konstateret paa en meget exakt Maade, at den ikke har haft nogen Indflydelse paa Valgets Udsald, og det er vistnok sjældent, at der foreligger et Valg, hvor det i den Grad som her er konstateret, at Alt er gaaet rigtigt og ordentligt til. Til Trods for de Opfordringer, der have været indbrykkede i et stedligt Blad til Alle, „der have set eller opdaget noget Forkert ved Valget, til at afgive Bessed herom paa Bladets Kontor“, og de Anstrengelser, der fra den faldne Kandidats Side ere udviklede, er det ikke lykkedes at finde andre Indvendinger end de for Størstedelen urigtige eller aldeles betydningsløse, som Flertallet har opstillet, og som jeg nu skal gennemgaa.

1) Med Hensyn til, at den navnlig Afstemning er foregaaet paa et andet Sted end Raaringsstedet, bemærkes først, at Flertallets Fremstilling af de dermed forbundne faktiske Forhold er dels urigtig, dels ialtsald vildeledende. Naar det hedder, at den paaagjeldende Foranstaltning var truffen af de aarhusianske Medlemmer imod Landkommunernes Repræsentanters Ønske, da kunde dette vække den Forestilling, at Beslutningen herom var tagen i et Møde af Byens og Landkommunernes Valgbestyrelsesmedlemmer imod de Sidstes Protest, medens det virkelige Forhold er det, at Bestemmelsen blev tagen af de Medlemmer af Valgbestyrelsen, der ifølge Valglovens § 24 skulle „forestaa alle Forberedelser til Valget“ — altsaa her Byens —, og at der først paa Valgdagen af et Medlem fra en Landkommune — efter Angivende paa de øvrige Landkommuners Vegne — blev gjort Indvending mod Foranstaltningens Hensigtsmæssighed, og der kunde da saameget mindre være Tale om at foretage en Forandring, som Afstemningsstedet var forud bekendtgjort i Aviserne, og en Forandring maa antages at ville have taget en længere Tid. Naar Stolen derhos betegnes som liggende i nogen Afstand fra Ridehuset, da er dette saaledes at forstaa, at den er den nærmeste Bygning ved den Kaserne, hvoraf Ridehuset er en Bestanddel. At en Henlæggelse af den skriftlige Afstemning til Stolen har været fuldt begrundet i Forholdene, vil fremgaa af de vedlagte Dplysninger, der indeholdes i Erklæringerne fra den foreløbige Formand Esmann og fra Valgbestyrrelsens Formand, Borgmester v. Schmidten. Det vil heraf navnlig ses, at Ridehuset er et meget uhensigtsmæssigt Sted til Foretagelsen af den

skriftlige Afstemning, navnlig fordi det kun har een Indgang og paa Grund af den stærke Støv og Træt i dette Rum, hvorimod den tætved liggende Bystole frembyder meget gunstige Forhold. At man til Trods for Manglerne tidligere er nøjedes med Ridehuset, var alene grundet i, at man ikke før har i Nærheden haft et passende Lokale, som man nu har fundet i den nyopførte Skole. Hvorledes nu dette kan siges at være i Strid med Valglovens § 40, er ikke let at indse. Naar det her hedder, at Valglisterne „føres saavidt muligt alle paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette“, vil det ses, at denne Bestemmelse ingenlunde foreskriver, at den skriftlige Afstemning skal ske paa selve Raaringsstedet, naar det ikke er aldeles umuligt, men netop indskrænker sig til at forbyde, at den skal ske enten paa Raaringsstedet eller i Nærheden af dette, — dog naturligvis kun, hvis Saadant er muligt —, og jeg antager ikke, at det kan bestrides, at den Raaringsstedet nærmest liggende Bygning i Byen er i Nærheden af dette. Den trufne Foranstaltning er altsaa ligesaa utvivlsomt lovlig som hensigtsmæssig, og det er derfor kun til Overflod, jeg skal bemærke, at det er uden al Hjemmel i de foreliggende Dplysninger, at Flertallet betegner den som „Forvirring fremkaldende“; tværtimod har det trods alle Anstrengelser ikke kunnet lykkes at bevise eller blot tilveiebringe Formodning for, at endog kun en eneste Vælger skulde herved være bleven vildfarende med Hensyn til, hvor han skulde afgive sin Stemme — hvilket da ogsaa omtrent maatte anses umuligt, eftersom den korte Vej fra Ridehuset til Skolen var betegnet ved opstillede Faner, skriftlige Opflag og posterede Betjente, som meddelte Dplysning til dem, der endda ikke maatte kunne finde Veien.

2) Naar det dernæst anføres, at Valgbestyrrelsens Formand har enten helt undladt at efterkomme eller ialtsald paa en aldeles ufyldestgjørende Maade efterkommet Budet i Valglovens § 42 om, at der før Afstemningens Begyndelse skal tilkendegives Vælgerne det Sted, hvor Valglisterne ville blive samlede, — da er dette i Strid med de foreliggende Dplysninger. Vel har R. Bjørnbat i Forhøret udsagt, at denne Forskrift, „saavidt ham bekendt, ikke var iagttagen“; men herpaa kan der saameget mindre lægges videre Vægt, som Bjørnbats Meddelelser i flere Tilfælde have viist sig upaalidelige. Derimod har Formanden i en Erklæring bekræftet, at denne Tilkendegivelse er flet til den befalede Tid. Vistnok har han tilføjet, at hele Mængden allerede da var under Opbrud til Skolen, „saa at det er rimeligt nok, at ikkun meget faa har hørt den“; men det synes klart, at den Omstændighed, at Mængdens Støien hindrer den i at høre en Meddelelse, ikke kan bevirke, at denne kan siges ikke at være given eller ikke at være given paa en Loven fyldestgjør